

« zurück blättern vor »

FRYSZ adj. ind., ab 1788; ‘hübsch, dick, lebhaft, tüchtig, schneidig’ – ‘ładny, tęgi, żwawy, chwacki, dziarski’: 1787–1788 Kniaż.Poez. 3 200, L *Nie ta to ia dziś Maryna, Hoża, skoczna, frysz dziewczyna; Teraz ciężką, teraz słabą, A co gorsza, iestem babą.* ◦ (1790) 1791 Niemc.Pow.P. 94, L *zobaczysz córko, że ci znajdę ot tak frysz chłopczyka.* ◦ 1775–1806 Teat.19c 63, L *Czy można tak prędko zdziczyć? czemu ia zawsze frysz!* ◦ [LBel.] (†1861) 1880 Chodź.Pisma II 169, DOR *Za nim rzucone powtarzały się wykrzykniki: chłopiec jak malina! Frysz chłopiec!!!* – L, SWIL (niepr. żart.), Sw (gw.), DOR (daw.). ◊ **Etym:** nhd. *frisch* adj., ‘aktiv, gesund, munter’, GRI. ◊ **Hom:** ↑*frysz* s. v. *fryszler*. ◊ **Der:** *fryszki* adj., ‘behende, munter’, zuerst geb. SWIL. ❖ Die Ableitung *fryszki* wird von SWIL dem Regionalwortschatz des Podhale zugeordnet, in Sw einfach als “mundartlich” eingestuft, wie auch die zwei Varianten *fryški* und *fryśny*. Diese Formen haben mit *fryszka* (s.o.) nichts zu tun. Eher handelt es sich hier um ein slowakisches Lehnwort, vgl. *frišký, frišný* ‘behende, munter’ usw. (KÁLAL 1924).

« zurück blättern vor »